

שבת א' הכהן רפפורט

ח"י מרחשון תשע"א

שיעור מיוחד כתבי רבי צדוק הכהן מלובלין

הדרכות

מסירות נפש

אוכל בקדושה ובטהרה ובמחשבות קדושות ואם היה
 45 באפסרי בלא אכילה לא היה אוכל כמבואר
 בספרים, והאליקים אוכלים בסתר וביחידות מחמת
 הבושה שבזשים לאכול, כי נפשם חשקה תמיד
 בדביקות השם יתברך ולהיותם כמלאכי אלקים שאין
 בהם אכילה אך מחמת שהיא דבר בלתי אפשרי הם
 עושים זר זהב סביב לאכילתם בקדושה גדולה: וזהו
 50 גם כן נרמז גבי שולחן הקודש שהוא גם כן נגד מזוני
 נאמר בו גם כן (שם, כד) ועשית זר זהב. ושורש
 הדבר נמצא שהלדיק מחמת מסירת נפשו והגיעו
 באחדות האמיתית מציא רחמים גדולים לעולם
 55 לבטל כל הגזירות ולהשפיע להם כל טוב וכל מיני
 ברכה ולזה רמז הכתוב (איוב יד, 7) מי יתן טהור
 מטמא לא אחד, ראה לומר הכתוב מתמה מי הוא
 זה שיכול ליתן טהור מטמא, דהיינו רחמים גדולים
 מהדינים והקליפות להפכם לרחמים. לא אחד, זהו
 60 בלתי אפשרי כי אם על ידי אחדות של הלדיק
 המוסר נפשו באחדות שלימות וזהו גם כן אמר איוב
 (שם כג, יג) והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו איותה
 ויעש, פירוש איוב היה מתמה מאחר שהקב"ה אחד
 ואין יחיד כיחודו ומי ישיבנו לבטל גזירותיו ואמר
 65 ונפשו איותה, ראה לומר נפש של הלדיק המתאוות
 ומשתוקקה ומוסר נפשו ומגיע לאחדות אמיתי והוא
 גם כן נקרא אחד כנ"ל. ויעש, הוא העושה העשייה
 הזאת לעורר רחמים גדולים ולבטל כל הגזירות וזהו
 גם כן נרמז בגמרא (פסחים כב ב) שמעון העמסוני
 70 היה דורש כו' כיון שהגיע לאת ד' אלקיך תירא
 פירש עד שבא רבי עקיבא כו' לרבות תלמידי
 חכמים. והנה כמו זר נחשב שמעון העמסוני לא
 היה יכול לדרוש הדרג הזה של רבי עקיבא. ועל פי
 דברינו יבואר שדוקא רבי עקיבא היה דורש דאיתא
 75 בגמרא (ברכות סא ב) בשעה שהוליו את רבי
 עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה וקיבל עליו
 עול מלכות שמים שלימה אמרו לו תלמידיו רבינו
 עד כאן, אמר להם כל ימי הייתי מטעור על פסוק
 זה בכל לבדך ובכל נפשך, אמרתו מתי יבא לידי
 80 ואקיימנה כו'. ואיתא בספרים שחם וחלילה שיאונה
 ללדיק מקרה זה, אך שנדמה להם דמות אורו לדיק
 והגידון היה מהם רק שרבי עקיבא בהגיע זמן
 קריאת שמע קיבל עליו עול מלכות שמים ומסר
 נפשו ביחודא שלים והיה מתחזק יותר ויותר
 85 במסירות נפש אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן,
 ופירש רש"י בחידושי אגדות עדיין אינו מניח כוונתך

• נועם אלימלך במדבר פרשת

חוקת

ויקחו אליך (וט, ז) הנה רש"י ז"ל פירש מלת אליך
 ואמנם עוד לאלוה מלין ואפשר לפרש, כי הנה
 5 עבודת מתנה נתונה להלדיק להיות מושל באלקים
 הקדוש ברוך הוא גוזר והלדיק מבטל: ואף גם זאת
 ביד הלדיק להשפיע לכל העולם ושלש אלה יעשה
 להם לישראל בפעולותיו ומעשיו הקדושים הלא המה
 חיי ומזוני וצני, ואיזה היא עבודה שהלדיק יכול על
 10 ידה לבטל גזירות ולהשפיע לעולם אי אומר זו
 מסירת נפשו הקדושה והטהורה בשביל כל ישראל
 ונתאחד באחדות השלימות האמיתי: ועל ידי זה
 הלדיק נדמה להצורא ברוך הוא שהוא יחיד
 בעליונים ובתחתונים וכמו כן הלדיק במסירת נפשו
 15 ובאחדותו עם כל ישראל נקרא כן ועל ידי זה מבטל
 גזירות ומשפיע להם כנ"ל, ומצינו כתוב בתורה
 (בראשית לג, כ) ויקרא לו אל אלקי ישראל, ואיתא
 (מגילה יח א) שהקב"ה קרא ליעקב אל, ואל הוא
 לשון כח כמו שנאמר (יחזקאל יז, יג) ואת אילי ארץ
 20 לקח ראה לומר שהקדוש ברוך הוא נתן ביד הלדיק
 כח של עוז והעלמות לבטל גזירות והנה הדבר הזה
 כריך זיכוד וטהרה גדולה ולכל ימנע ללדיק אחד
 מאלה הנזכרים לעיל, והיינו מחשבת מזוני, כי פן
 ואולי על ידי זה יהיה קצת מניע ללדיק מעבודתו
 25 לזה תקנו לו אנשי כנסת הגדולה התפלה והם שלש
 ראשונות ושלש אחרונות ואמצעות ואמרינן בגמרא
 (ברכות כח ב) המתפלל כריך שיכרע עד שיראה
 איסור כנגד לבו, ראה לומר שכריך לכרוע ולהשפיל
 ולהכניע עצמו עד שיראה איסור, היינו מעו"ת
 30 הפרנסה. כנגד לבו, פירוש כאלו הוא מזומנת
 ומוכנת כנגד לבו, שלבו בטוח בהשם יתברך שיש לו
 כל זכרו ועל ידי זה אין לו שום מניעה ויכול להיות
 מסירת נפשו בזכות ובליליות ויגיע לאחדות
 האמיתית כדבר הידוע למציני שכל ומדע ששלש
 35 ראשונות בלתי אפשרי להיות כי אם על ידי מסירות
 נפש ואחדות, ואחר זה הם הברכות האמצעות ונכלל
 בתוכם השלש אלה הם בני חיי ומזוני ואמנם האמת
 שהברכות האמצעות הם סודות נפלאות אין חקר
 כידוע ליודעי חן שהם כנגד י"ב גבולי אלכסון אך
 40 הג' הנזכרים לעיל גם כן נכללים בתוכם וזהו גם כן
 שלש ארוות שעשה בצלאל והאמצעי של עץ שהוא
 דבר גשמי והוא כנגד מזוני ואמר הכתוב (שמות כה,
 יא) ועשית לו זר זהב סביב, ראה לומר שהלדיק

בית המדרש
BEIT HAMIDRASH

אוניברסיטת בר-אילן
רמת גן 52900
טל: 03-5318479
פקס: 03-7384023

Bar-Ilan University
Ramat Gan 52900
Tel: 03-5318479

Fax: 03-7384023

E-mail: yeshiva@mail.biu.ac.il
http://www.mgl.org.il

ע"ה שיכול להענישם אבל הם הטאו בנפשותם
בענין שאמר בנזיר (במדבר ו' י"א) הטא על
הנפש, פירוש מתחייב בנפשו:

55 והיינו שידעו כי לעתיד לא ילמדו איש את רעהו
ויהיה מדריגה זו שכל העדה כולם קדושים וחשבו
שכבר הגיעו לכך [כי באמת לולי שגרם החטא
היו על מדריגת לעתיד כמו שאמרו ז"ל] ומרוב
השתוקקותם לזה עד שנתרצו באמת שאם
באמת אינם במדריגה זו אז טוב מותם מחיים
60 ומוסכמים למות באמת [וזהו קרה שפקח היה,
פירוש פקח בכל מקום בדברי חז"ל ערום כמו אי
פקח הוא וכו'] (בתובות פ"ה א) שטעם מעיץ
הדעת טוב ורע ואין כאן מקום להאריך עוד]
70 ולכך אף על פי שנקראו חוטאים בשביל זה
בנפשותם מכל מקום מעלה גדולה הוא ולכך זכו
שהמהות שלהם נעשו ציפוי למוצא. ולכן נאמר
למשה ואהרן (במדבר ט"ז כ"א) הבדלו וגו' וכן
אחר כך הרומו וגו' והקשה הרמב"ן וכי אין ביד
75 ה' להצילם והם תוך העדה. אבל לפי שהם היו
בדבר זה גדולים בענין המסירות נפש לכך
הוצרכו להבדל לבל ילקו עמהם. ולכך תיקף
למאמר הבדלו והרומו הרגישו בזה ויפלו על
פניהם, ואמרו בזה דמסרו גרמיהו למיתה. רצו
לעשות בזה כמעשיהם:

אמר להם כו' ואקיימנה. פירוש שהיה מלפני תמיד
שעל ידי מסירת נפשו יפעול כל כך שיהא הדבר קיוס
לדורות הבאים שגם הם יהיו יכולים לפעול במסירות
נפש. וזהו לשון ואקיימנה, שאקיים הדבר הוא לדורות
5 וזהו לרבות תלמידי חכמים, לכה לומר שתלמידי
חכמים אף שהם רבים בהתאחדם באחדות שלימות
והצדיק השלם העולה על גביהם הכולל כולם במסירת
נפשו ביחודא שלים ידמה לה' לזכור גזירות להשפיע
לכן נקרא את ה' וזהו (במדבר כ, יג) המה מי מריבה
10 אשר רבו בני ישראל את ד', להמון וענני כבוד וזכר
היו בזכות השלשה צדיקים משה ואהרן ומרים והשלש
האלה הם כנגד חיי, ומזוני, ובני, דהיינו מן, הוא
מזוני, וענני כבוד, הוא חיים שהיה מגין עליהם מאבני
15 בליסטרא, והבארי, הוא בני על פי לאיתא (שמו"ר א,
לז) ג' נזדמנו להם זיווגם על ידי הבארי, והצדיק יכול
להמשך ולהשפיע כל זאת במסירת נפשו כנ"ל ולא היו
מאמינים על זה שהצדיק יכול לפעול זאת לכן נקרא
שרצו את ה' אלו תלמידי חכמים
וזהו גם כן הפירוש כאן זאת חוקת התורה ויקחו אליך
20 (וי, ז), פירוש חקה שתלכו בחוקותי, פירוש במדותי
שתתאחדו במסירת נפשכם ועל ידי זה תבואו למדריגה
הזאת ומפרש ויקחו אליך, שהקב"ה אמר למשה שכל
ישראל יקחו עמם אליך ויתאחדו כך כאיש אחד ואתה
הוא הצדיק הכולל את כולם תפעול במסירת נפשך
25 ובאחדותך שתהא פרה אדומה, דהיינו אדומה הם
הדינים הנקראים אדום על שם (ישעיה א, יח) אם
יהיה חטאיכם כשנים כו', תגרום שתהא תמימה
שתהפכם לרחמים גדולים שיהא הכל בתמימות
ושלימות: וגם רמז לזה שעל ידי יחודך השלם תגרום
30 להעלות השכינה הנקראת פרה אדומה כידוע (עי'
זוה"ק ח"ג קפ ז), רק שיהא באופן זה אשר אין זו
מוס, דהיינו שלא יהא במסירת נפשך ויחודך שום מוס
כי אם הכל בשלימות וזיכך וליליות גדול וקל להבין.

• צדקת הצדיק סה

35 האדם צריך למסור נפשו להשם יתברך, שאם
אינו כרצון ה' יתברך אז מוסכם לילך מן העולם,
כדרך שנאמר (תהלים קל"ט כ"ד) וראה אם דרך
עוצב כי ונחני בדרך עולם, וכענין זה אמר יונה
טוב מותי מחיי (יונה ד' ה'). וזה ענין נפילת
40 אפים אחר כל תפילה, ואיתא בזהוה ריש קרה
(קע"ז ב) כי נפילת אפים הוא מסירה עצמו
למיתה וגם בפשוט ירמוז לזה. ומשה ואהרן נפלו
על פניהם שתי פעמים שם בפרשת קרה. כי
מאתים וחמשים איש הטאו בנפשותם, והז"ל
45 אמרו (במדבר רבה י' ח') קרה שפקח היה וכו',
והנה גם המאתים וחמשים איש לא שוטמים היו
כמו שאמרו ז"ל (שם) שהיו ראשי מנהדראות,
ואמרו ז"ל (שם) שהיו בכללם השנים עשר
נשיאים, וכן מורה לשון הכתוב אתם המיתם את
50 עם ה', והם רק יחידים וקראום עם ה' לפי
ששקולים כנגד כל העם והאמינו למשה רבינו